

läbbi fennitada, wöip omme laste nink pärrandajide pärast rahholiko föamega süst ilmast lahk; temma tijap, et keake neid ei wöi wälja-tõugata, kui nemma omma kontrakti ausaste piddawa nink maja-håad püüdwa targalikult hoita nink kasvatada.

Kui perre-mees sõwwap, et se pu, mes temma aida istutap, nink se pöld, mes temma palge heen harrip nink wäitap, nink se niit, mes temma puhhastap nink hoijav, temma latsile nink laste latsile suggu kannas, se ärra viitko aiga, enge mingo pea omma mäisa-wannemba mannu pallema, et, kui herra tahtmissega ütte-sünnip, temma temmaga jádawat rendi-kontrakti ärra-tees. Nink se mees, ke neid-sinnatsid sennu timma-hawatse kalendri sisse om kirjutanu, tahhap henne-kottalt Jummalat pälelda, et siik tollo-perre-mehhe targas saas ärra-tundima, et sel visil kige ennembide tollo-rahwa suggu naakas häste kordq-minnema. **G. v. N.**

Oppus tenimisest nink tenija saisusest.

Jummal annap eggasütle innemisele kats andet ütten, minka innemine henda ilma pääl peap ülewän-piddama: töine om aig, töine om jöud. Kes neid karte håad targaste prugip, se löowwap neide läbbi õnne ma pääl nink iggawest ello taivan. Kel ishho-nink hengejöudo räwweste om antu, et temma omma aiga wöip tussulikult pruki, se olgo omma jöowoga nink ajaga lähhembale abbis, kel paljo tööd, ent weidi jöudo nink aiga om, nink wötko se eest töise käest palka. Kes palga eest omma jöudo nink aiga töise håas prugip, se tenip töist nink om tenija-mees.

Ent mitma tenija-innemise ei tahha sugguke tenida, pandva tenimist rassehes nink wiikava omme leiwa-wannembid, keddi nemma peawa-orjama. Säratse tenija riiskawa omma aiga ilm-asjanda ärra, nink ei pürowa muud, kui laiskust piddada nink

ümber-hulk; nemma petwa wannembid, fest et nemma leppitu palka wötwa, ent ei tahha leppitu aiga neide håas kusutada.

Petja teep iks heinale eissi kahjo; säratfest pettusest tullep sis tenijale ka wimate' håadda fätte. Innemine harrin ep pea sedda teggema, mink pale temma kige ennambaste täkkip, nink kurja harjotusega ollet ni kui törwaga koon: sa-ei sa ennamb temmasti wallale. Kui nüüd tenijainnemine mitto ajastaiga om harrinu henda töösi taggasifissma ehk ilmasjanda aiga viitma, eggas-förd nurisema, kui tööd fätte antas, nink siik ilma holeta nink murreta teggema, sis om pea kurri ammet kæn nink ei ja ennamb temmasti mahha. Sedda kurja ammetit kannap temma üttest majast töiste, nink tullep tal wimate eissi maija pitta; kes sis löowwap temma laiskusest, holetusest, suitmisenest nink longimisenest surembat kahjo, kui eissi? Eissi peap temma sis poimama, mes temma om külwnu, eissi kandma håadda nink häppe, willitsust nink önnetsust ello otsani, nink pale to ka weel Jummala aujärje een se eest wastutama. Kaege ümber-zöri, föbra, mitto tuhhande ellawa Jummala tahtmist vasta muile innemisse woiwas, nink hullwa wöesulen nink hådan mōda ilma, üttes tunnistuses, et laiskus nink holetus nink mu furri harjotus eissi henda pettap.

Ni kui sul tegudest tullep harjotus, ni tullep ka tegudest hä ehk kurri nimmi. Seddamöda, kuis sa ellat, sundimisenest ommak surmani, sedda-möda pannep ka ilm sulle nimme. So nimmi sadap sulle kittust ehk laitust, auwo ehk häppe, armo ehk wiikha. Ega-üttel, olgo kes taht, om kittuse ehk laituse nimmi; ka se kige wähhemba innemise pale kaewa töiste innemiste silma, nink ilm tijap, kas temmasti sunnis luggu pitta, wai ei sunni. Se nimme parra antas sullasele ehk näutsikule palka,